

ÖNSÖZ

Yıllardır Türk Eczacıları Birliği, Eczacılık Fakülteleri, eczacılar ve öğrenciler ile birlikte Türkiye'deki eczacılık eğitimini her boyutuyla tartışıyor, konuyla ilgili ulusal ve uluslararası düzeyde konferans, sempozyum, kongre gibi etkinlikler düzenliyor. Bilimsel yöntemle sorunlara doğru tanı koyuyor, akılcı çözüm önerileri geliştiriyor ve bunu ilgili taraflara iletiyor. Fakat eğitimde halen istediğimiz noktaya gelemedik. Bugün dahi Eczacılık Fakülte sayısı, fakülteadaki öğrenci kontenjanı artıyor. Fakülteler arasında teknolojik olanaklar, eğitici kadro ve diğer pek çok olanaklar açısından büyük farklılıklar var. Eczacıların Meslek İçi Eğitim programlarına katılımı istenen düzeye ulaşamıyor. Öte yandan, yaşamın pek çok alanında olduğu gibi, ilaç-eczacılık alanında çağdaş yaşamın gerekliliklerini ve AB ülke standartlarını yakalama konusunda yoğun tartışma ve çabalarımız var. Hepimizin bildiği gibi, yaşadığımız sorunlar ve beklentilerimiz arasında büyük bir açığı gün-güne artırıyor. Türk Eczacıları Birliği sürekli bu açığı kapatma gayretinde. İşte, "**Serbest Eczacıların Sürekli Meslek İçi Eğitime İlişkin Görüşleri**" isimli epidemiyolojik araştırma bu çabalardan sadece birisidir.

Elinizdeki bu kitap, **Serbest Eczacıların Sürekli Meslek İçi Eğitime İlişkin Görüşleri** isimli araştırma sonuçlarıdır.

Günümüzde Meslek İçi Eğitimin kavramı artık Sürekli Mesleki Gelişim ile yer değiştirmiş; Meslek İçi Eğitim, Sürekli Mesleki Gelişimin önemli bir parçası olarak kabul edilmiştir. Çünkü, sürekli değişen sağlık sorunları ve bu sorunları yaşayanların farklı sağlık hizmeti talepleri ilaç-eczacılık alanında da bir değişim yaratmaktadır. Gelişen nokta, eczacıların uzmanlık rolünün baskın olması şeklindedir. Bu uzmanlık gereksiniminin karşılanması için de, Meslek İçi Eğitim Programları, diğer bilimsel etkinliklere katılma, teknolojik olanakları kullanma gibi sürekli öğrenmeyi sağlayan Sürekli Mesleki Gelişim aktiviteleri bir gereklilik olmuştur. Bu araştırma raporu, serbest eczacıların, bu etkinlikleri ne kadar yerine getirdiğini, yerine getirememeye nedenlerini, nasıl bir Meslek İçi Eğitim Programı talep ettiklerini bilimsel verilerle değerlendiriyor. Raporun, belirli standartları gerçekleştirme noktasında bir ön hazırlayıcı işlevi olacağı kanısındayız.

Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti adına araştırmanın gerçekleştirilmesinde emeği geçen Özlem Özkan ve Caner Eryol'a teşekkür ediyorum. Ayrıca, bu araştırmada ismi görünmeyen, ancak araştırmasının her aşamasında çok emek veren arkadaşlarımız var. Saha çalışmasını yürüten anketörlere, veri girişini gerçekleştiren Berivan Vargün ve Cem Battal'a, uluslararası pek çok literatüre ulaşan ve onları çeviren TEB Uluslararası ilişkiler uzmanı Sanem Aslı Yürür'e tekrar teşekkür ediyorum.

Ecz. Mehmet DOMAÇ

Türk Eczacıları Birliği

Genel Başkanı